

Forlagsstillere, fra hvem disse Forslag hidrøre, havde tilstrækkelig viist, hvorledes de aldeles manglede Syn paa den Sag, hvorom her er Tale. Det forekommer mig at være en noget stærk Paastand fra en Minister i en Folke-representation ligeoverfor Medlemmer af en saadan, som kun have troet at handle i Overeensstemmelse med deres Forpligtelse, naar de ere fremkomne med de Endringer til et Regeringsforslag, som de ansee det for rigtigt at foreslaae. Og jeg troer ikke, at denne Udtalelse af den ærede Minister var vel overveiet, fordi han derved har udsat sig for, at, hvad han saaledes har udslynget som en Betydning mod Medlemmer her i Salen, bliver vendt mod ham selv som Retorsion; thi det er ganske vist min bestemte Mening, at denne Sag, som den her foreligger for Rigsdagen fra Regeringens Side, bærer Bidne om, at Regeringen ikke har havt et tilstrækkeligt Syn paa Betydningen af de Spørgsmaal, hvorom her er Tale. Den ærede Minister har villet have denne Sag indskrænket til, som han kaldte det, at være en finantciel Udsøndringslov, men det er netop den Afse, som jeg troer med Føie kan rettes mod den ærede Minister, at han kun har villet have denne Lov betragtet og behandlet som en finantciel Udsøndringslov, at han ligesom har villet have, at Rigsdagen skulde lufte Diet for, at der med det Samme, her behandles, hvad han kalder en finantciel Udsøndringslov, tillige afgjøres Spørgsmaal af den største statsretlige Vigtighed, med Hensyn til hvilke der er saa meget større Opfordring til at søge at faae dem klarede, da det har viist sig, at der har været og fremdeles er megen Uklarhed tilstede om, hvorledes den rette Sammenhæng dermed er. Den ærede Minister har sagt, at Forlagsstillerne her have villet give en Slags Fællesforfatningslov for Danmark og Island og derunder en særlig Forfatningslov for Island, men her er slet ikke Tale om at give en Fællesforfatning for Danmark og Island. Her er kun Tale om at hævde det Standpunkt, hvorpaa det statsretlige Forhold for Islands Vedkommende i dette Dieblift befinder sig. Saameget mindre er dette Udtryk en Fællesforfatningslov passende, som det Forslag, der foreligger fra vor Side,

jo netop ikke gaaer ud paa at stille Kongeriget og Island op som to selvstændige ligeberettigede Magter, der skulle indgaae i et Fælles-Forhold, men tvertimod paa at hævde den almindelige danske Lovgivningsmagts Myndighed ogsaa over Island som en uadskillelig Bestanddeel af det hele Rige. Den høitærede Minister udtalte fremdeles, at det Synspunkt, hvorfra vi ere gaaede ud ved vore Endringsforslag, maatte siges at være urigtigt, idet han navnlig med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 9 udtalte, at det var urigtigt, naar man gennem dette Forslag, som han udtrykte sig, vilde give en Slags Forfatning for Island for dets særlige Anliggender. Det kan man ikke gjøre, siger den høitærede Minister, thi Island har en saadan særlig Forfatning, og den danske Rigsdag — det maa være den videre Udførelse af hans Tanke — vilde overskride sin Myndighed, forsaavidt den vilde indlade sig paa at give en særlig Forfatning for Island, og han føiede til ligeoverfor det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), at han ikke kunde indrømme, at den nuværende særlige islandske Lovgivningsmagts Omraade i nogen Henseende vilde blive udvidet ved Forudsætningerne for Lovforslaget, som det foreligger, navnlig ikke ved Antydningen i § 2 om, hvilke Anliggender der skulle henregnes til de for Island særlige Anliggender. Jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar man vil opkaste det Spørgsmaal, hvorledes for Diebliftet det statsretlige Forhold er for Island, kan det ikke betvivles, at Island er undergivet den almindelige danske Lovgivningsmagt og Myndighed, og at der kun har udviklet sig en saadan Tilstand, at den almindelige Lovgivningsmyndighed har ladet Kongen efter Raadsførelse med Islands Althing afgjøre ad Lovgivningsveien de Anliggender, som maae siges at være særlige for og udelukkende at vedrøre Island. I det Dieblift, man vil gaae videre, troer jeg, at man kommer ind paa Noget, som er aldeles urigtigt og uholdbart. Vil man undersøge Grundloven og de dertil sig sluttende Forhandlinger, er det øiensynligt, at Tanken dengang var, at Island ligesom de øvrige Bestanddele af det danske Rige skulde